

Arrest

nr. 210 476 van 3 oktober 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

- 1. De Gemeente STEENOKKERZEEL, vertegenwoordigd door de Burgemeester**
- 2. De Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "*la décision de refus de reconnaissance du droit de séjour en qualité de membre de la famille de Belges, pris par l'administration communale de Steenokkerzeel le 28.09.2018 et notifiée par courrier le 03.10.2018*" en van "*la décision, implicite mais certaine, de procéder à l'expulsion du requérant (pièce 2, preuve qu'un rapatriement forcé est prévu ce 03.10.2018)*".

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2018 om 16u45.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. EL KHOURY, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W.-J. INGELS, die *loco* advocaat C. GEYSEN verschijnt voor de eerste verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Aan verzoeker van Kameroense nationaliteit, gehuwd met een Belgisch onderdaan, werd op 14 september 2018 een beslissing houdende intrekking van een visum en een beslissing houdende weigering tot toegang tot het grondgebied met terugdrijving (bijlage 11) betekend.

De verzoeker diende op 21 september 2018 tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. Deze vordering werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 209 926 van 24 september 2018.

1.2. Met een aangetekende brief van 27 september 2018, diende de raadsman van de verzoeker voor de verzoeker bij de burgemeester van de gemeente Steenokkerzeel een aanvraag in met het oog op gezinshereniging met zijn Belgische echtgenote. Deze aangetekende brief werd door het gemeentebestuur in ontvangst genomen op 28 september 2018 (zie afgiftebewijs van De Post, gevoegd als stuk 7 bij het verzoekschrift).

1.3. Met een brief van 28 september 2018 meldt het gemeentebestuur aan verzoekers raadsman het volgende:

“Aanvraag tot erkenning van het recht op verblijf – artikel 40ter VW.; Meneer A. B. A. (...), geboren op (...), van Cameroense nationaliteit, momenteel vastgehouden in het transitcentrum ‘Caricole’ te 1820 Steenokkerzeel, Tervuursesteenweg 302

Beste,

Op 28 september 2018 hebben uw aangetekend schrijven aangaande de aanvraag gezinshereniging op naam van A. B. A. (...) ontvangen.

Echter, wij stellen vast dat het schrijven niet volledig in het Nederlands aan onze diensten werd overgemaakt.

Mogen wij u vragen om in de toekomst uw schrijven in het Nederlands aan ons te versturen?

Vriendelijke groeten,

Namens het college

H. A. (...), algemeen directeur

K. R. (...), burgemeester”

Deze brief wordt door de verzoeker aangeduid als de eerste bestreden beslissing.

1.4. Met een faxbericht van 2 oktober 2018, meldt een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken aan de raadsman van de verzoeker dat deze laatste op 3 oktober 2018 een vlucht heeft met bestemming Addis Abeba.

De verzoeker meent dat uit dit faxbericht impliciet, doch zeker, een beslissing kan worden afgeleid om tot de uitzetting van de verzoeker over te gaan.

Deze impliciete beslissing wordt door de verzoeker aangeduid als de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De tweede verwerende partij is niet verschenen, en was evenmin vertegenwoordigd ter terechtzitting.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

3.1. Wat de eerste bestreden beslissing betreft

In het voorliggende verzoekschrift omschrijft de verzoeker het voorwerp van de vordering als volgt: *“- la décision de refus de reconnaissance du droit de séjour en qualité de membre de la famille de Belges, pris par l'administration communale de Steenokkerzeel le 28.09.2018 et notifiée par courrier le*

03.10.2018 (pièce 1)” (vrije vertaling: de beslissing van het gemeentebestuur van Steenokkerzeel van 28 september 2018 tot weigering van de erkenning van het verblijfsrecht in de hoedanigheid van familielid van een Belg, stuk 1).

Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 1, waarnaar de verzoeker verwijst, betreft een brief van het gemeentebestuur van Steenokkerzeel van 28 september 2018, waarbij aan de raadsman van de verzoeker de ontvangst wordt gemeld van de namens de verzoeker ingediende aanvraag gezinshereniging op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het gemeentebestuur meldt vervolgens dat de aanvraag niet volledig in het Nederlands was opgesteld en verzoekt verzoekers raadsman om “in de toekomst” zijn schrijven in het Nederlands te versturen.

In casu wordt met de brief van het gemeentebestuur aan verzoekers raadsman, dus slechts de ontvangst gemeld van de namens de verzoeker ingediende aanvraag gezinshereniging, met de mededeling dat het schrijven niet volledig in het Nederlands werd overgemaakt en met het verzoek om in de toekomst de aanvraag in het Nederlands op te sturen. In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker stelt, houden deze loutere meldingen geenszins de weigering in van de erkenning van het recht op verblijf als familielid van een Belg. Uit deze mededelingen blijkt evenmin dat het gemeentebestuur van Steenokkerzeel weigert om enig gevolg te geven aan de desbetreffende aanvraag, zoals de advocaat van de verzoeker ter terechtzitting betoogt. In tegendeel wordt de ontvangst van de aanvraag uitdrukkelijk bevestigd. Daarnaast stelt het gemeentebestuur enkel vast dat de aanvraag niet volledig in het Nederlands werd overgemaakt, zonder dat daaraan enige concrete gevolgtrekking wordt gekoppeld naar de eventuele behandeling van de aanvraag toe. Tot slot wordt de raadsman van de verzoeker enkel verzocht om “in de toekomst” zijn schrijven in het Nederlands te versturen. Hieruit blijkt zodoende geen weigering van het recht op verblijf, noch een weigering om gevolg te geven aan de aanvraag gezinshereniging.

Ook in het administratief dossier kan geen beslissing van het gemeentebestuur van Steenokkerzeel tot weigering van het verblijfsrecht als familielid van een Belg worden teruggevonden.

De vordering is, wat de eerste bestreden akte betreft, dan ook zonder voorwerp en dus niet ontvankelijk.

Louter ten overvloede merkt de Raad nog op dat de advocaat van de eerste verwerende partij kan worden bijgetreden waar hij ter terechtzitting stelt dat de brief van het gemeentebestuur op zich geenszins tot gevolg heeft dat de verzoeker wordt verwijderd. Bijgevolg maakt het in het verzoekschrift aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel geen rechtstreeks gevolg uit van de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing (voor zover deze beslissing überhaupt al een uitvoerbare rechtshandeling zou uitmaken). De vordering dient, wat de eerste bestreden akte betreft, bijgevolg hoe dan ook te worden afgewezen bij gebrek aan een rechtstreeks, moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.2. Wat de tweede bestreden beslissing betreft

De Raad benadrukt dat hij slechts bevoegd is om kennis te nemen van vorderingen die zijn gericht tegen “*beslissingen*” zoals bedoeld in artikel 39/1, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet. Een vordering tot schorsing is dan ook slechts ontvankelijk indien deze gericht is tegen een uitvoerbare administratieve rechtshandeling, dit is een handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

Het faxbericht van 2 oktober 2018 kan niet worden beschouwd als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of als een beslissing die de rechtstoestand van de verzoeker wijzigt. Dit faxbericht deelt enkel mee wanneer tot de tenuitvoerlegging van een eerder genomen beslissing (*in casu* de beslissing van 14 september 2018 houdende weigering tot toegang tot het grondgebied met terugdrijving, zoals vermeld in punt 1.1.), zal worden overgegaan. Een dergelijke, loutere mededeling, maakt geen uitvoerbare administratieve rechtshandeling uit.

Voor zover de verzoeker meent dat uit het voormelde faxbericht een impliciete beslissing kan worden afgeleid om over te gaan tot uitzetting, merkt de Raad nog op dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op 14 september 2018 reeds een uitdrukkelijke beslissing heeft getroffen waarbij aan de verzoeker de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd en waarbij de terugdrijving wordt

bevolen. De loutere melding dat verzoekers terugvlucht met bestemming Addis Abeba zal plaats vinden op 3 oktober 2018, vormt dan ook de loutere mededeling van het tijdstip van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugdrijving van 14 september 2018. Uit deze mededeling kan, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt, dus geen impliciete beslissing tot uitzetting worden afgeleid.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 14 september 2018 tot terugdrijving, reeds werd verworpen bij het arrest nr. 209 926 van 24 september 2018. De verzoeker heeft ter zake dan ook reeds een adequaat rechtsmiddel kunnen aanwenden.

De vage repliek ter terechtzitting dat de verzoeker zich thans in een andere rechtspositie bevindt, aangezien de gemeente Oupeye op 28 september 2018 een bijlage 19ter heeft afgeleverd, doet aan deze vaststellingen geen afbreuk

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de tweede bestreden beslissing is derhalve onontvankelijk.

3.3. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is derhalve in zijn geheel niet ontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. DE GROOTE